MY GRANDFATHER FERDINANDO

The Man Who Played Life By Ear

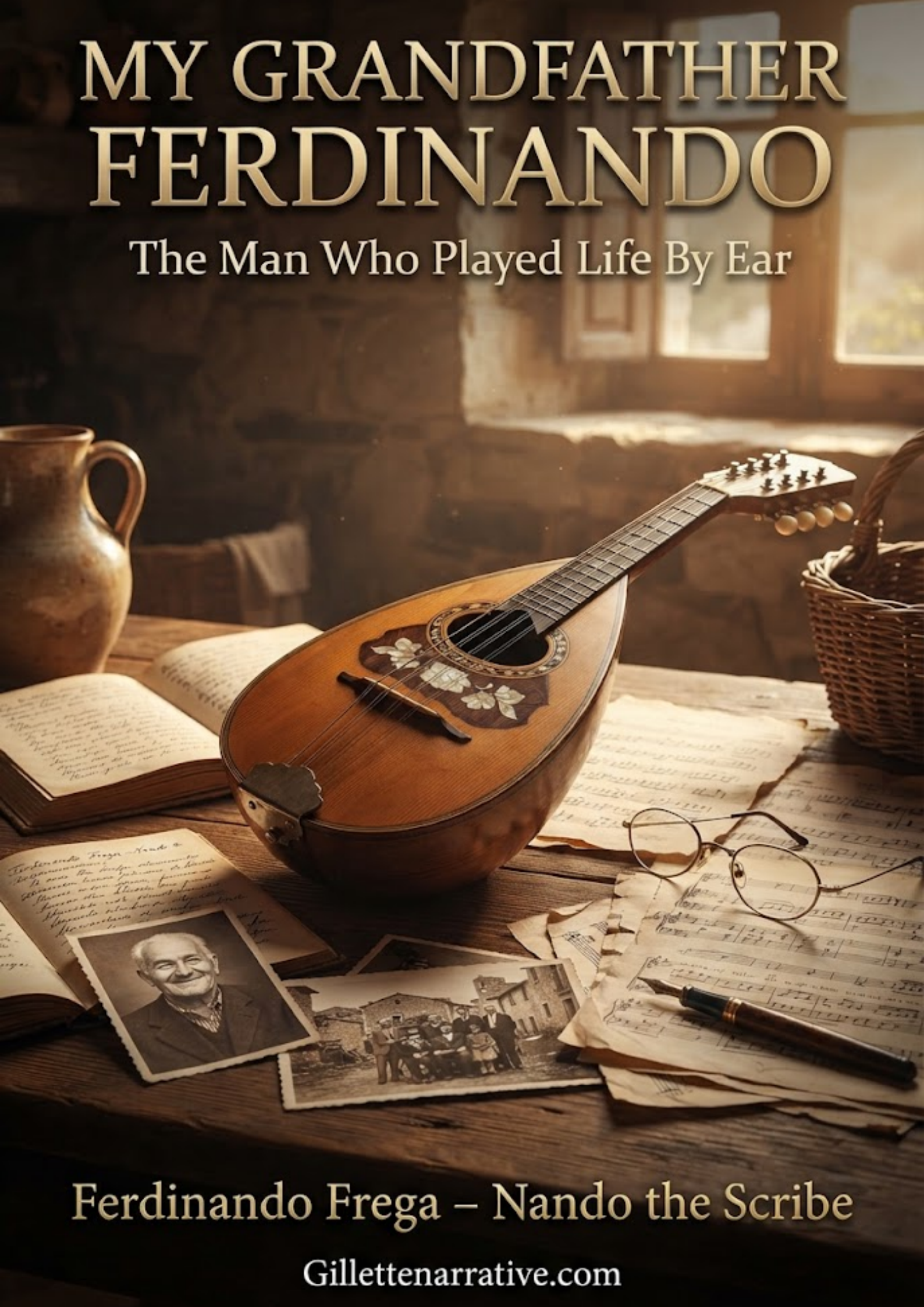

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: AVUS MEUS FERDINANDO

Inde a mane ad mensam meam sederam — modus faciendi quod volebam, non quod debebam. Modus laetus manendi intra mundum cuius tempora permanendi nondum definita erant.

Inter librum legendum, commentarium in interreti, telephonum amici, tabellarium tintinnabulum pulsantem, et uxorem meam me ad currum vocantem ut saccos cibarios inferrem — multa sunt centra telephonica quae me vocare cupiunt. Et ego eos admiratione afficio, quia petitionem eorum ad animi impulsum transfero. Cum eis dico me pauperem esse, mei miserentur. Mulieres aliquid pro me facere vellent — sed nesciunt me institutum esse ad accipiendum sine vendendo. Lectio universitaria a viro diplomate tantum praedito.

Et in medio horum omnium musica est — musica urbis New York, Manhattan, Anglophona — deinde ad musicam annorum meorum transiens, et in classicis concludens: Mozart, Chopin, Vivaldi et Beethoven. Deinde pacem inveniens in compositionibus Magistri Ennio Morricone.

Intra unum ex his carminibus hodie mandolinum inveni — instrumentum avi mei carissimum. Sex annos natus unum accepit et per plus quam nonaginta annos auribus solis pulsare didicit, sine musica studenda aut cursibus in Amazon emendis. Unica eius passio erant serenatae quas mulieribus canebat — etiam eae quae ad mandatum fiebant.

Vita, gentis Frega, in qua materia prima numquam pecunia fuit — sola voluptas faciendi id ad quod nati sumus: ne oblivioni demur.

Nando